

Til Slut skal jeg blot sige i Anledning af, at det ærede Medlem talte om Holland, at dette Spørgsmaal alierede er blevet diskuteret her, og hvis det ærede Medlem ikke var kommet ind i Salen, efter at Debatten var ved at ebbe ud, som en Hund i et Spil Kegler, vilde han forlængst have faaet at vide, at her var han fuldstændig vild paa det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich gjorde sig i sin første Tale store Anstrengelser for at paavise, at det var ham — i Modsætning til os andre —, der vilde værne Forbrugernes Interesser, og jeg kan udmærket forstaa, at han maa bestræbe sig herfor, eftersom Husmoderforeningen og alle andre, der repræsenterer Forbrugerne i dette Land, har ønsket Farvningsforbudet ophævet, for at de kan købe Margarinen i en saadan Tilstand, at de ikke skal have Ulejlighed med at bearbejde den. Det kan godt være, at det ærede Medlem Hr. Ulrich ikke selv var klar over, at hans Skildring af, hvilken uhyre Risiko Forbrugerne i Danmark løb, hvis Margarinefabrikkerne faar Lov til at bruge farvende Plantefedtstoffer, var af en saadan Beskaffenhed, indeholdt en Sigtelse mod Margarinefabrikanterne for at ville forlade det gode og sunde Forretningsprincip, de hidtil har arbejdet efter, nemlig at fremskaffe det bedst mulige Produkt og derved erhverve sig en stadig stigende Kundekreds, og i Stedet for gaa over til at bruge de ringest mulige Raastoffer. Jeg kan ikke se andet end, at det er en utilbørlig Sigtelse mod mange Mennesker i dette Land, som, efter hvad det ærede Medlem selv maa erkende, har arbejdet deres Industri op til et højt og smukt Stade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Jeg synes, det er urigtigt at sige, at de to ærede Medlemmer, Hr. Pinstrup og Hr. Ulrich, vil gaa de samme Veje i denne Sag, thi saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Pinstrup, nærrede han bange Anelser for, at Margarinen skulde naa op i Kvalitet med Smørret og bl. a. ved sin Prisbillighed komme til at skade det danske Smør ude paa Verdensmarkedet, medens det ærede Medlem Hr. Ulrich var bange

for, at hvis dette Farvningsforbud blev ophævet, saa vilde Margarinen blive saa forfærdelig daarlig. Der er jo mange Maader at tale for sin Madpose paa, det ved man. Men naar de fra Industriens Side kommer og taler for deres Madpose, saa bliver man saa vred og disker op med, at der skal være fri Konkurrence paa Verdensmarkedet.

Det er jo nogle Aar siden, at jeg tjente paa Landet, og da farvede man Smørret — om man er hørt op med det nu, det ved jeg ikke —, men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Ulrich, der sagde saa kønt, at Farvning af Margarine er et Bedrag, om det ogsaa er et Bedrag at farve Smørret. Det vil jeg gerne have at vide. Jeg vil endvidere gerne spørge det ærede Medlem, der kom ind paa, hvad der skete i 1905, da man indførte dette Røbestof, Sesamolien, og som er kommet til det Resultat, at denne Sesamolie giver Margarinen en fedtet og ubehagelig Smag, om det ærede Medlem, der jo har saadan en Omsorg for, at Husmødrene kan blive tilfredse og faa en god Margarine, da ikke vil foreslaa at afskaffe dette Røbestof, saaledes at vi kan faa Margarinen saa god og udmærket, at den paa det indenlandske Marked kan erstatte Smørret i de Hjem, der ikke har Raad til at betale den høje Pris for Smørret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Naar jeg nu siger, at det er Røbestoffet, Sesamolien, der giver den ubehagelige Smag i Margarinen, saa kan det jo være, at Margarinefabrikanterne vil hævde, at det ikke passer, og det er der ikke noget at sige til, for Smagen er som bekendt forskellig. Men naar jeg smager paa de forskellige Olier, der anvendes i Margarinefabrikationen, tillader jeg mig at mene, at det er Sesamolien, der smager igennem i Margarinen. Men det er jo nu en Gang det eneste Stof, man kan anvende som Røbestof, idet det reagerer overfor en bestemt Prøve, saaledes at man faar en rød Farve, og derfor vil jeg selvfølgelig ikke gaa med til at afskaffe den, for derved vil man igen berøve det danske Smør noget af den Beskyttelse, det faktisk har derved, at det ikke kan blive forfalsket. Saa spurgte det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen mig, om det da ikke var et Bedrag at farve Smørret, naar det at farve Margarinen var et Bedrag. Jeg maa dertil sige: Nej, det er det ikke. Som bekendt fremtræder Smørret altid noget gulligt, mere om Sommeren end om Vin-